

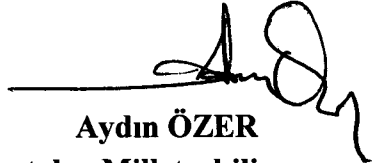
T.B.M.M.
ÇUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı

Tarih : 11 Ekim 2019
Sayı : 887

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi ve gerekçesi ekte sunulmuştur.

Gereğini saygılarımızla arz ederiz. 08.10.2019

Aydın ÖZER
Antalya Milletvekili

TBMM BAŞKANLIĞI		
Tali Komisyon	- Kadın Erkek Fırsat Eşitliği - Sağlık, Aile, Gelişim ve Sosyal İşler	
Esas Komisyon	Adalet	
Tarih :	18 Ekim 2019	Esas No: 2/2285

TBMM KANUNLAR ve KARARLAR BŞK.LİGİ
11 Ekim 2019
Nunlara.

11 Ekim 2019
548355

GEREKÇE

Her çocuğun hakları vardır ve devlet her çocuğun esenliğini sağlamakla yükümlüdür. Çocuklara yönelik cinsel istismar, cinsel taciz ve her türlü saldırıya karşı da devlet yükümlülüklerini yerine getirmelidir. Mevzuatımızda bulunan 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu 6 ncı maddesinde “Çocuk deyiminden; henüz onsekiz yaşını doldurmamış kişi” tanımlaması yapılmaktadır. Cinsel istismar ise bedensel teması içeren her türlü cinsel hareketi kapsayan bir suç olarak tanımlanmaktadır.

5237 sayılı Türk Ceza Kanunun ‘Çocukların Cinsel İstismarı’ başlıklı 103 üncü maddesinde;

“(1) Çocuğu cinsel yönden istismar eden kişi, sekiz yıldan on beş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Cinsel istismarın sarkıntılık düzeyinde kalması hâlinde üç yıldan sekiz yıla kadar hapis cezasına hükmolunur. Mağdurun on iki yaşını tamamlamamış olması hâlinde verilecek ceza, istismar durumunda on yıldan, sarkıntılık durumunda beş yıldan az olamaz. Sarkıntılık düzeyinde kalmış suçun failinin çocuk olması hâlinde soruşturma ve kovuşturma yapılması mağdurun, velisinin veya vasisinin şikâyetine bağlıdır.

Cinsel istismar deyiminden;

a) On beş yaşını tamamlamamış veya tamamlamış olmakla birlikte fiilin hukuki anlam ve sonuçlarını algılama yeteneği gelişmemiş olan çocuklara karşı gerçekleştirilen her türlü cinsel davranış,

b) Diğer çocuklara karşı sadece cebir, tehdit, hile veya iradeyi etkileyen başka bir nedene dayalı olarak gerçekleştirilen cinsel davranışlar, anlaşılır.”

denmekte ve aynı maddenin diğer fıkralarında suçun nitelikli halleri yer almaktadır.

5237 sayılı Türk Ceza Kanunun ‘Reşit Olmayanla Cinsel İlişki’ başlıklı 104 üncü maddesinde ise cebir, tehdit ve hile olmaksızın dahi çocukla cinsel ilişkide bulunana iki yıldan beş yıla kadar, evlenme yasağı olan kişinin suçu işlemesi halinde ise on yıldan on beş yıla kadar hapis cezası hükmolunmaktadır.

Yine 5237 sayılı Türk Ceza Kanunun ‘Cinsel Taciz’ başlıklı 105 inci maddesinin ikinci cümlesinde çocuğa karşı cinsel amaçlı tacize altı aydan üç yıla kadar hapis cezası hükmedilerek suçun nitelikli halleri düzenlenmektedir.

Günümüzde ne yazık ki çocukların cinsel istismarı sorununa yönelik yapılan araştırmalar dünyada olduğu gibi Türkiye’de de çocuklara yönelik taciz veya şiddet uygulamalarının arttığını göstermektedir.

Şiddeti Önleme ve Rehabilitasyon Derneği’nin 2016 Çocuk İstismarı Raporu’na göre çocuk istismarı vakaları son on yılda 700 kat artış göstermiştir.

Adalet Bakanlığı verilerine göre de ceza mahkemelerinde Türk Ceza Kanunu uyarınca karara bağlanan davalardaki Çocukların Cinsel İstismarı (TCK 103) suçu, mahkumiyet ve beraat sayılarının 2002 yılından günümüze değişimi aşağıdaki tabloda görülmektedir.

TCK 103 – ÇOCUKLARIN CİNSEL İSTİSMARI ADLI İSTATİSTİKLERİ

(Yıllara göre ceza mahkemelerinde karara bağlanan dava ve karar sayıları)

YIL	SUÇ SAYISI	MAHKUMİYET	BERAAT	DİĞER KARARLAR
2002	3938	3.611	1.864	1.783
2003	4.182	3.956	1.905	1.625
2004	4.371	3.728	2.100	1.954
2005	5.134	4.126	2.054	2.174
2006	2.337	1.607	1.151	1.020
2007	2.701	2.043	1.191	1.185
2008	3.437	2.250	1.216	1.728
2009	8.036	3.726	1.963	1.776
2010	10.041	4.651	2.414	2.265
2011	12.595	6.200	3.288	5.049
2012	15.485	10.891	3.826	5.347
2013	17.459	13.925	4.466	5.525
2014	20.474	13.968	4.614	7.186
2015	18.825	13.968	4.751	5.641
2016	14.635	12.455	4.424	3.993
2017	14.394	13.396	4.226	3.717
2018	15.850	13.894	4.704	4.447
TOPLAM	173.894	128.395	50.157	56.415

BU VERİLERE GÖRE 2002-2018 YILLARI TOPLAMINDA;

- 173 bin 894 çocuk bedensel, zihinsel, psikolojik ve ruhsal istismara uğramıştır.
- 128 bin 395 davada mahkumiyet, 50 bin 157 davada beraat kararı çıkmıştır.
- 56 bin 415 davada diğer kararlar alınmıştır. (Diğer kararlar: Davanın düşmesi, ceza verilmesine yer olmadığı, hüküm verilmesine yer olmadığı, davanın reddi, özel yasalar gereğince erteleme, TCK madde 32 (akıl sağlığı) gereğince verilmiş olan kararlar.)

BU VERİLERE GÖRE 2018'DE ÇOCUK İSTİSMARI SAYISI;

- 2017 yılına oranla yüzde 10,11 artmıştır. (1 yıldaki artış)
- 2008 yılına oranla yüzde 361,15 artmıştır. (10 yıldaki artış)

Yargıya yansıyan sayıların veya oranların artışı kadar, bu tür davalarda alınan kararlar da toplumsal önem arz etmektedir. Çocuğa yönelik istismar, taciz ve saldırı davalarında faillerin

iyi hal indiriminden faydalanmaları toplumda tepkiye yol açmakta ve suça yönelik verilmesi gereken cezanın verilmediğine yönelik bir kaniya neden olmaktadır. Konuyla ilgili çalışmalar yürüten STK'ların eleştirdiği gibi bu durum suça dair caydırıcılığı da engellemekte ve bu da cezaların uygulanma amacı olarak caydırıcılık ve ıslah kurumuyla bağdaşmamaktadır.

İyi hal indirimi, 5237 sayılı Türk Ceza Kanunun 62 nci maddesine göre 'Takdiri indirim nedenleri' başlığı altında;

“(1) Fail yararına cezayı hafifletecek takdiri nedenlerin varlığı halinde, ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası yerine, müebbet hapis; müebbet hapis cezası yerine, yirmi beş yıl hapis cezası verilir. Diğer cezaların altıda birine kadarı indirilir.

(2) Takdiri indirim nedeni olarak, failin geçmişi, sosyal ilişkileri, fiilden sonraki ve yargılama sürecindeki davranışları, cezanın failin geleceği üzerindeki olası etkileri gibi hususlar göz önünde bulundurulabilir. Takdiri indirim nedenleri kararda gösterilir.”

düzenlenmiş olup, uygulamaya bakıldığında hâkimlerin takdir yetkisini sıklıkla aşabildikleri görülmektedir. Takdiri iyi hal indiriminin uygulandığı cezaların hemen çoğunda sanığa işlediği suça yönelik cezanın alt sınırdan verilmesi, failin iyi giyimli olması ya da sakın tavırlar sergilemesi gibi basit gerekçeler ileri sürülerek alacağı cezanın iyi hal indirimine tabii tutulması toplumsal vicdanı rahatsız etmektedir.

Burada çeşitli örnekler vererek ispata gitmeye gerek yoktur çünkü bu konu örnek verilmesi gereken bir konu değildir. Bu konu çocuğun haklarının olduğu, devletin her çocuğun esenliğini sağlamakla yükümlü olduğu gerçeğinden hareketle çocuğun üstün yararının gözetilmesi gerektiği bir konudur.

Toplumsal eğitim ne kadar önemliyse çocuğun cinsel istismarının önüne geçebilmek için mevzuatta da gerekli düzenlemelerin yapılması ve cinsel istismarda bulunana karşı caydırıcı önlemlerin alınması o kadar önemlidir.

Sonuç olarak; ceza indiriminde rutinleşen takdiri iyi hal indirimi düzenlemesinde değişikliğe gidilmesi zorunludur. Geleceğimiz olan çocukları korumaya yönelik önlemlerin artırılması gerekirken tam tersine çocukların mağdur ve kurban olduğu suçların yargılamasında iyi hal ve saygın tutum indiriminin alışıldık bir uygulamaya dönmesi kabul edilemez. Çocuğa istismar, cinsel taciz ve ilişki suçlarının iyi hali olmaz, olmamalıdır.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1. Yapılan değişiklikle Türk Ceza Kanununda yer alan iyi hal indiriminin çocuğun cinsel istismarı, çocukla cinsel ilişki ve çocuğa cinsel taciz sularında kapsamdan çıkarılması amaçlanmıştır.

MADDE 2. Yürürlük maddesidir.

MADDE 3. Yürütme maddesidir.

5237 SAYILI TÜRK CEZA KANUNU'NDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN TEKLİFİ

MADDE 1. 12/10/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanun'un 62 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(3) Takdiri indirim nedenleri bu Kanunun 103 üncü maddesi ve 104 üncü maddesi ile 105 inci maddesinde yer alan suçlar ve ağırlaştırıcı nedenler bakımından uygulanmaz.”

MADDE 2. Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3. Bu Kanun hükümlerini Cumhurbaşkanı yürütür.

